

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

S P R E N D I M A S

2025 m. rugpjūčio 4 d. Nr. 21RE-
(AG-438/02-2025)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Edvardo Juciaus, Ingos Morkvėnienės ir Ingridos Sabaliauskienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja), Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos X. X. skundą dėl Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybos sprendimo panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėja X. X. (toliau – pareiškėja) skundu Komisijos prašo panaikinti Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybos (toliau – Tarnyba) 2025 m. balandžio 18 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – Sprendimas) ir įpareigoti Tarnybą iš naujo išnagrinėti pareiškėjos prašymą suteikti pareiškėjai antrinę teisinę pagalbą civilinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini).

Pareiškėja, be kita ko, paaiškino, kad Tarnyba, priimdama ginčijamą Sprendimą neatsižvelgė į tai, jog pareiškėja yra neįgalus, didelių spec. poreikių turintis asmuo ir turi pirmenybę į teisę gauti advokatą (b. l. 1–2).

Atsakovė Tarnyba atsiliepimu į pareiškėjos skundą prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Tarnyba remiasi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2018 m. spalio 19 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. A-5081-822/2018, 2019 m. sausio 9 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. eA-2417-1062/2019, 2010 m. rugsėjo 23 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. A-146-1162/2010, 2011 m. vasario 11 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. A-756-1268/2010, 2011 m. liepos 28 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. A-575-2848/2011 ir kt. bei pažymi, kad net ir esant formalioms sąlygoms, kai asmeniui antrinė teisinė pagalba turėtų būti teikiama, Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymas (toliau – Įstatymas) numato tam tikrus apribojimus ir nustato antrinės teisinės pagalbos teikimo apimtis. Tarnyba nurodo Įstatymo 11 straipsnio 7 dalies 1, 2 punktą bei pažymi, jog Tarnybos pareiga patikrinti ar pareiškėjo reikalavimas yra pagrįstas, ar atstovavimas byloje yra perspektyvus taip pat padeda užtikrinti draudimo piktnaudžiauti valstybės garantuojama teisine pagalba principo laikymąsi. Atsižvelgiant į tai, Tarnyba, gavusi asmens prašymą dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo, turi pareigą patikrinti, ar pareiškėjo reikiamas reikalavimas yra pagrįstas, ar atstovavimas byloje yra perspektyvus, todėl pareiškėjos teiginiai, kad Tarnyba iškraipė visas aplinkybes ir be jokio teisėto pagrindo teikė savo nuomonę apie nagrinėjamą bylą, Tarnybos nuomone, laikytini nepagrįstais.

Tarnyba, susipažinusi su pareiškėjos pateiktais duomenimis bei kita aktualia informacija, nustatė, kad pareiškėja 2023 m. lapkričio 15 d. teismui pateikė ieškinį atsakovui (*duomenys neskelbtini*) dėl žalos, kilusios atsakovui atsisakius gydyti pareiškėjos motiną, atlyginimo. Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos miesto rūmų (*duomenys neskelbtini*) nutartimi civilinėje byloje Nr. (*duomenys neskelbtini*) pareiškėjos ieškinį atsisakyta priimti, nes iš ieškinio teksto turinio ir bylos

medžiagos matyti, jog prieš kreipdamasi į teismą su ieškiniu dėl žalos atlyginimo pareiškėja nesikreipė (nepateikė įrodymų, kad kreipėsi, nepateikė Pacientų sveikatai padarytos žalos nustatymo komisijos (toliau – Žalos nustatymo komisija) priimto sprendimo) į Žalos nustatymo komisiją, kuri yra privaloma ikiteisminė institucija. Be to, pagal Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 27 straipsnio 8 punktą civilinės bylos dėl turtinės ir neturtinės žalos, padarytos pažeidžiant nustatytas pacientų teises, atlyginimo yra teisingos apygardos teismui. Pareiškėjos teigimu, ji teismo 2023 m. lapkričio 22 d. nutartį gavo tik 2025 m. balandžio 7 d. teismo raštinėje, tačiau, remiantis bylos duomenimis, 2023 m. lapkričio 22 d. nutartis pareiškėjai buvo įteikta 2024 m. sausio 25 d. Tarnyba nurodo CPK 137 straipsnio 2 dalies 3 punktą ir pažymi, jog pareiškėja kartu su ieškiniu teismui nepateikė duomenų, patvirtinančių, jog pasinaudojo privaloma išankstine ginčo sprendimo ne teisme tvarka ir kreipėsi į Žalos nustatymo komisiją dėl paciento (pareiškėjos motinos) sveikatai padarytos žalos atlyginimo. Šių duomenų pareiškėja nepateikė ir Tarnybai. Tarnyba remiasi CPK 335 straipsnio 1 dalimi ir nurodo, kad pareiškėja ieškinį teismui pateikė 2023 m. lapkričio 15 d. ir, remiantis bylos duomenimis, 2023 m. lapkričio 22 d. nutartis pareiškėjai buvo įteikta 2024 m. sausio 25 d. (nutarties kopija pareiškėjai pakartotinai išsiųsta 2024 m. gegužės 16 d.), todėl pareiškėja yra praleidusi CPK 335 straipsnio 1 dalyje nustatytą atskirojo skundo padavimo terminą. Pareiškėja nenurodė aplinkybių dėl kokių priežasčių šiame civiliniame procese buvo pasyvi, kokios objektyvios aplinkybės jai sutrukdė savalaikiai pasidomėti bylos eiga, nors apie pradėtą bylos procesą jai buvo žinoma (kaip minėta, pareiškėja inicijavo procesą teismui pateikdama ieškinį). Pažymėtina ir tai, kad teismo atsisakymas priimti ieškinį nekliudo vėl kreiptis į teismą su ieškiniu, jeigu yra pašalintos arba išnyko aplinkybės, kliudžiusios priimti ieškinį (CPK 137 straipsnio 4 dalis). Šių aplinkybių kontekste darytina išvada, kad pareiškėjos keliamas reikalavimas dėl Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos miesto rūmų (*duomenys neskelbtini*) nutarties apskundimo yra nepagrįstas ir jos interesų atstovavimas tokioje byloje būtų neperspektyvus.

Taip pat pažymėtina, kad Tarnybos Kauno skyriaus 2023 m. gegužės 12 d. sprendimu Nr. (*duomenys neskelbtini*) pareiškėjai buvo suteikta antrinė teisinė pagalba civilinėje byloje dėl skolos už šilumos energiją priteisimo (bylos Nr. (*duomenys neskelbtini*)), kurioje ji yra atsakovė, parengti procesinius dokumentus, atstovauti pirmos instancijos teisme, valstybei garantuojant ir apmokant 100 proc. antrinės teisinės pagalbos išlaidų. Pareiškėjai neįvykdžius Įstatymo 4 straipsnyje nurodytos pareigos, t. y. nepateikus Tarnybos prašomos informacijos per nustatytus terminus, nebendradarbiaujant su paskirta advokate, Tarnybos Kauno skyriaus 2023 m. spalio 31 d. sprendimu antrinės teisinės pagalbos teikimas pareiškėjai, vadovaujantis Įstatymo 23 straipsnio 1 dalies 9 punktu, buvo nutrauktas ir pareiškėja buvo įpareigota Tarnybai atlyginti antrinės teisinės pagalbos teikimo išlaidas – 241,89 Eur. Tarnyba, įvertinusi tai, kad pareiškėja nėra apmokėjusi antrinės teisinės pagalbos išlaidų, Regionų apygardos administracinio teismo Klaipėdos rūmams 2025 m. kovo 7 d. pateikė prašymą dėl įmokos už pareiškėjai suteiktą antrinę teisinę pagalbą priteisimo. Tarnybos turimais duomenimis, administracinė byla Nr. (*duomenys neskelbtini*) dėl įmokos už suteiktą antrinę teisinę pagalbą priteisimo nėra išnagrinėta, todėl šio atsiliepimo parengimo metu Tarnybos Kauno skyriaus 2023 m. spalio 31 d. sprendimas nepanaikintas ir yra galiojantis. Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėja iki šios dienos nėra apmokėjusi aukščiau nurodytų antrinės teisinės pagalbos išlaidų, taip pat Tarnyboje nėra gautas pareiškėjos prašymas dėl mokėjimo išdėstymo dalimis, antrinė teisinė pagalba vadovaujantis Įstatymo 11 straipsnio 7 dalies 11 punktu pareiškėjai neteiktina.

Pareiškėja Komisijai pateiktame skunde nurodė, kad jos skola už suteiktą antrinę teisinę pagalbą yra suklastota, kad jai reali teisinė pagalba nebuvo suteikta, todėl, pareiškėjos nuomone, ji neprivalo mokėti. Pažymėtina, kad antrinės teisinės pagalbos teikimas pagal Tarnybos Kauno skyriaus 2023 m. gegužės 12 d. sprendimą pareiškėjai buvo nutrauktas, nes pareiškėja tinkamai nevykdė jai Įstatymo nustatytos pareigos bendradarbiauti su jai antrinę teisinę pagalbą teikti paskirta advokate ir Tarnyba ir teikti valstybės garantuojamai teisinei pagalbai gauti reikalingą išsamią ir teisingą informaciją. Pareiškėjai tinkamai nebendradarbiaujant su advokate ir nepateikus jai

reikalingos informacijos, advokatė neturėjo galimybės suteikti pareiškėjai efektyvią antrinę teisinę pagalbą. Teikta antrinė teisinė pagalba negalėjo būti kokybiška ir efektyvi ne dėl Tarnybos ar antrinę teisinę pagalbą pareiškėjai teikti paskirtos advokatės veiksmų (neveikimo), o dėl pačios pareiškėjos elgsenos, nenoro bendradarbiauti su skirta advokate. Aplinkybė, kad teikiant antrinę teisinę pagalbą pareiškėja savarankiškai, nepasitarusi su advokate, teikė teismui papildomus prašymus, savaime nereiškia, kad antrinė teisinė pagalba pareiškėjai buvo teikiama netinkamai, kad užmokestis advokatei už antrinės teisinės pagalbos teikimą pagal šį sprendimą neturėtų būti mokamas ar kad pareiškėja turėtų būti atleista nuo šių išlaidų atlyginimo. Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad pareiškėjai pateikus prašymą dėl teisinės pagalbos teikimo ir Tarnybai priėmus sprendimą dėl antrinės teisinės pagalbos suteikimo, pareiškėja įgijo ne tik teisę į antrinę teisinę pagalbą, tačiau kartu prisiėmė ir tam tikras pareigas (Įstatymo 4 straipsnio 1 punktą). Pareiškėja apie bendradarbiavimo pareigą buvo informuota Tarnybos Kauno skyriaus 2023 m. gegužės 12 d. sprendimo 6.2 papunkčiu, taip pat minėtame Tarnybos sprendime buvo nurodytos galimos kilti nebendradarbiavimo pasekmės.

Dėl pareiškėjos pageidavimo, kad jos prašymą suteikti antrinę teisinę pagalbą nagrinėtų kita institucija (prašoma nušalinti Tarnybą nuo jos prašymo nagrinėjimo) Tarnyba skundžiamu sprendimu informavo pareiškėją, jog teisinis reguliavimas antrinės teisinės pagalbos srityje nenumato kitų subjektų, kuriems būtų priskiriamos funkcijos, deleguotos Įstatymu ar kitais poįstatyminiais teisės aktais. Akcentuotina, kad prašymus dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo nagrinėja išimtinai Tarnyba. Tarnyba remiasi Įstatymo 5 straipsniu, 9 straipsnio 3 dalies 2, 3 punktu, 18 straipsnio 2 dalimi, Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1, 2, 4 punktais ir pažymi, jog aplinkybė, kad pareiškėja nesutinka su Tarnybos jos atžvilgiu priimamų sprendimų turiniu, skundžia Tarnybos sprendimus, savaime nesudaro pagrindo teigti, kad Tarnybos darbuotojai, nagrinėdami pareiškėjos prašymus ir priimdami sprendimus, kurie pareiškėjos netenkina, turi asmeninį suinteresuotumą, pažeidžia Tarnybos veiklą reglamentuojančius ir (ar) kitus teisės aktus, veikia neteisėtai. Pažymėtina, kad siekiant užtikrinti teisės aktuose numatytas Tarnybai pavestas funkcijas, Tarnybos darbuotojo atlikti veiksmai, kurie dėl neaiškių priežasčių pareiškėjos netenkina, savaime nėra pagrindas įtarti esant pažeidimus.

Pareiškėja skundžiamu Tarnybos sprendimu taip pat buvo informuota, kad pareiškėjai pageidaujant gauti antrinę teisinę pagalbą kreipiantis į Žalos nustatymo komisiją dėl paciento (Pareiškėjos motinos) sveikatai padarytos žalos atlyginimo, pareiškėja turėtų pateikti Tarnybai prašymą suteikti antrinę teisinę pagalbą šiuo klausimu. Kartu su prašymu pareiškėja turėtų nurodyti datą kada kilo žala, pateikti turimus tai pagrindžiančius dokumentus, aplinkybes. Jeigu pareiškėja kreipėsi į Žalos nustatymo komisiją ir pageidauja gauti antrinę teisinę pagalbą kreipiantis į teismą dėl žalos atlyginimo, pareiškėja turėtų Tarnybai pateikti prašymą suteikti antrinę teisinę pagalbą kreipiantis į teismą dėl paciento sveikatai padarytos žalos atlyginimo, kartu su prašymu pateikiant ginčijamą Žalos nustatymo komisijos sprendimą, informaciją kada pareiškėjai tapo žinoma apie priimtą sprendimą. Jeigu prašymo Tarnyboje nagrinėjimo metu pareiškėja nebus padengusi skolinio įsipareigojimo už antrinės teisinės pagalbos teikimą ir pageidaus, kad būtų vertinama individuali jos situacija, kartu su prašymu suteikti antrinę teisinę pagalbą bei turimais su keliamu reikalavimu susijusiais dokumentais pareiškėja Tarnybai turėtų pateikti: duomenis apie turimą išsilavinimą ir profesiją ir turimas tai pagrindžiančių dokumentų kopijas; informaciją bei ją pagrindžiančius dokumentus apie patirtas vartojimo išlaidas ir finansinius įsipareigojimus už laikotarpį nuo 2025 m. sausio 1 d. iki 2025 m. kovo 31 d. (pvz. duomenis apie apmokėtus mokesčius už komunalines paslaugas, ryšio paslaugas ir pan.; duomenis dėl kokių priežasčių pareiškėja nevykdė ir nevykdo įsipareigojimų apmokėti antrinės teisinės pagalbos teikimo išlaidas). Pažymėtina ir tai, kad iki šios dienos pareiškėja prašymo Tarnybai nepateikė.

Pareiškėja skunde nurodė, kad Tarnyba sąmoningai nuslėpė, jog pareiškėja turi neįgalumą (*duomenys neskelbtini*) ir kad ji turi pirmenybės teisę gauti advokatą kaip asmuo su negalia. Atkreiptinas dėmesys, kad Tarnyba vertina ne tik asmens teisę gauti antrinę teisinę pagalbą, jo

reikalavimo pagrįstumą, bet ir tai, ar nėra Įstatyme nustatytų antrinės teisinės pagalbos neteikimo pagrindų. Vien ta aplinkybė, kad pareiškėja priskirtina prie asmenų, turinčių teisę gauti antrinę teisinę pagalbą, neatsižvelgiant į nustatytą turto ir pajamų lygį (Įstatymo 12 straipsnio 6 punktą), nesudaro pagrindo teigti, kad nėra taikomi Įstatymo 11 straipsnio 7 dalyje numatyti antrinės teisinės pagalbos neteikimo pagrindai. Taigi, Tarnyba, įvertinusi visas aplinkybes teisėtai ir pagrįstai atsisakė pareiškėjai suteikti antrinę teisinę pagalbą. Be to, pareiškėja nepateikė jokių įrodymų, paneigiančių Tarnybos sprendime išdėstytas aplinkybes (b. l. 42–47).

Skundas atmestinas

Byloje nagrinėjamas ginčas dėl Tarnybos 2025 m. balandžio 18 d. sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) teisėtumo ir pagrįstumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėja 2025 m. balandžio 8 d. prašymu kreipėsi į Tarnybą (Tarnyboje gautas 2025 m. balandžio 11 d.) prašydama suteikti antrinę valstybės garantuojamą teisinę pagalbą dėl Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos miesto rūmų 2023 m. lapkričio 22 d. nutarties civilinėje byloje Nr. (*duomenys neskelbtini*) apskundimo (b. l. 48–50).

Tarnyba, vadovaudamasi Įstatymo 11 straipsnio 7 dalies 1, 2, 11 punktu, 2025 m. balandžio 18 d. sprendimu Nr. (*duomenys neskelbtini*) „Dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo“ atsisakė teikti antrinę teisinę pagalbą pareiškėjai (b. l. 54–57).

Pareiškėja su minėtu sprendimu nesutinka ir jį ginčija.

Įstatymas nustato valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimą asmenims, kad šie galėtų tinkamai ginti pažeistas ar ginčijamas savo teises ir įstatymų saugomus interesus (1 straipsnio 1 dalis).

Įstatymo 4 straipsnyje nurodytos pareiškėjų pareigos, kurių viena įvardijama kaip pareiškėjo privalomumas bendradarbiauti su institucijomis, priimančiomis sprendimus dėl valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimo, taip pat su asmenimis, teikiančiais valstybės garantuojamą teisinę pagalbą (1 punktas).

Įstatymo 9 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad Tarnyba organizuoja antrinės teisinės pagalbos teikimą (2 punktas); priima sprendimus dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo (3 punktas); sudaro su advokatais, kurie teikia antrinę teisinę pagalbą, sutartis dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo ir kontroliuoja šių sutarčių vykdymą (4 punktas).

Vadovaujantis Įstatymo 11 straipsnio 7 dalimi, antrinė teisinė pagalba neteikiama, jeigu pareiškėjo reikalavimai yra akivaizdžiai nepagrįsti (1 dalis); atstovavimas byloje yra neperspektyvus (2 dalis); pareiškėjui buvo suteikta antrinė teisinė pagalba kitoje byloje, tačiau jis iki nurodyto termino neapmokėjo nustatytų antrinės teisinės pagalbos išlaidų arba jų dalies (11 punktas).

Pagal Įstatymo 11 straipsnio 10 dalį, Tarnyba turi teisę išimtiniais atvejais, atsižvelgdama į pareiškėjo prašymą ir įvertinusi konkretaus pareiškėjo individualią situaciją, suteikti antrinę teisinę pagalbą, nepaisydama to, kad asmens (šeimos) turtas ir (ar) asmens pajamos viršija nustatytą turto ir pajamų lygį arba yra šio straipsnio 7 dalies 3, 4, 5, 11, 15–20 punktuose nustatyti antrinės teisinės pagalbos neteikimo pagrindai. Individuali pareiškėjo situacija vertinama atsižvelgiant į gyvenimo lygį ir pareiškėjo turtinę padėtį, galimybes veiksmingai savarankiškai sau atstovauti, išlaidas advokato pagalbai apmokėti, bylos, kurioje prašoma suteikti antrinę teisinę pagalbą, sudėtingumą ir turtinių reikalavimų (turtinių interesų) dydį, pareiškėjo procesinę padėtį byloje ir galimus neigiamus padarinius pareiškėjui. Šiuo atveju tarnyba sprendimą priima teisingumo ministro nustatyta tvarka.

Vadovaujantis Įstatymo 18 straipsniu, norintis gauti antrinę teisinę pagalbą asmuo pateikia tarnybai prašymą suteikti antrinę teisinę pagalbą, jo reikalavimą pagrindžiančius dokumentus, jo teisę gauti antrinę teisinę pagalbą įrodančius dokumentus ir šio įstatymo 17 straipsnio 5 dalyje nurodytą sutikimą, jeigu pageidauja, kad antrinę teisinę pagalbą teiktų advokatas, kuris neįtrauktas į šio įstatymo 17 straipsnio 2 dalyje nurodytus sąrašus. Prašymo suteikti antrinę teisinę pagalbą rekvizitus ir formą tvirtina teisingumo ministras. Prašymas suteikti antrinę teisinę pagalbą ir kiti šioje dalyje nurodyti dokumentai gali būti pateikiami asmeniškai, paštu arba elektroninėmis priemonėmis, jeigu yra galimybė identifikuoti pareiškėją. Asmuo, kuris, siekdamas gauti antrinę teisinę pagalbą, pateikė informaciją žinodamas, kad ji neteisinga, atsako šio įstatymo ir Lietuvos Respublikos administracinių

nusižengimų kodekso nustatyta tvarka (1 dalis). Sprendimus dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo priima tarnyba ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų ir šio įstatymo 11 straipsnio 9 dalyje nurodytos advokato išvados arba šio straipsnio 14 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos, išskyrus atvejus, kai, atsižvelgiant į pareiškėjo interesus, sprendimas dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo turi būti priimtas skubiai. Šiuo atveju sprendimas priimamas nedelsiant, bet ne vėliau kaip iki proceso veiksmų atlikimo dienos. Apie priimtą sprendimą dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo tarnyba nedelsdama raštu praneša pareiškėjui ir advokatui. Jeigu pareiškėjas nepateikė visų šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų, reikalingų sprendimui dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo priimti, tarnyba ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo suteikti antrinę teisinę pagalbą gavimo dienos praneša pareiškėjui apie būtinybę per tarnybos nustatytą terminą, kuris turi būti ne trumpesnis kaip 10 darbo dienų, pateikti trūkstamus dokumentus. Jeigu sprendimas dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo, atsižvelgiant į pareiškėjo interesus, turi būti priimtas skubiai, tarnyba gali nustatyti trumpesnę kaip 10 darbo dienų terminą trūkstamiems dokumentams pateikti. Tarnybos sprendimai gali būti skundžiami Komisijai Ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo nustatyta tvarka arba teismui Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka (2 dalis).

Įstatymo 23 straipsnio 1 dalies 9 punkte nurodyta, jog antrinės teisinės pagalbos teikimas nutraukiamas, jeigu asmuo, kuriam teikiama antrinė teisinė pagalba, nebendradarbiauja su tarnyba arba antrinę teisinę pagalbą teikiančiu advokatu.

Byloje esantys faktiniai dokumentai patvirtina, jog pareiškėja 2025 m. balandžio 8 d. prašymu kreipėsi į Tarnybą prašydama suteikti antrinę valstybės garantuojamą teisinę pagalbą dėl Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos miesto rūmų 2023 m. lapkričio 22 d. nutarties apskundimo. Tarnyba ginčijamu sprendimu, be kita ko, nurodė, jog pareiškėja 2023 m. lapkričio 15 d. teismui pateikė ieškinį atsakovui (*duomenys neskelbtini*) dėl žalos, kilusios atsakovui atsisakius gydyti pareiškėjos motiną, atlyginimo. Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos miesto rūmų 2023 m. lapkričio 22 d. nutartimi pareiškėjos ieškinį atsisakyta priimti, nes iš ieškinio teksto turinio ir bylos medžiagos matyti, jog prieš kreipdamasi į teismą su ieškiniu dėl žalos atlyginimo pareiškėja nesikreipė (nepateikė įrodymų, kad kreipėsi, nepateikė Pacientų sveikatai padarytos žalos nustatymo komisijos priimto sprendimo) į komisiją, kuri yra privaloma ikiteisminė institucija. Pareiškėja kartu su ieškiniu teismui nepateikė duomenų, patvirtinančių, jog pasinaudojo privaloma išankstine ginčo sprendimo ne teisme tvarka ir kreipėsi į Komisiją dėl paciento (Pareiškėjos motinos) sveikatai padarytos žalos atlyginimo. Šių duomenų pareiškėja nepateikė ir Tarnybai. Šių aplinkybių kontekste darytina išvada, kad pareiškėjos keliamas reikalavimas dėl Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos miesto rūmų 2023 m. lapkričio 22 d. nutarties apskundimo yra nepagrįstas ir jos interesų atstovavimas tokioje byloje būtų neperspektyvus. Papildomai Tarnyba nurodė, jog Tarnybos Kauno skyriaus 2023 m. spalio 31 d. sprendimu Nr. (*duomenys neskelbtini*) antrinės teisinės pagalbos teikimas pareiškėjai vadovaujantis Įstatymo 23 straipsnio 1 dalies 9 punktu buvo nutrauktas ir pareiškėja buvo įpareigota Tarnybai atlyginti antrinės teisinės pagalbos teikimo išlaidas - 241,89 Eur. Valstybinės mokesčių inspekcijos duomenimis, pareiškėja iki šios dienos nėra apmokėjusi aukščiau nurodytų antrinės teisinės pagalbos išlaidų, taip pat Tarnyboje nėra gautas pareiškėjos prašymas dėl mokėjimo išdėstymo dalimis, antrinę teisinę pagalbą pareiškėjai vadovaujantis Įstatymo 11 straipsnio 7 dalies 11 punktu neteiktina.

LVAT savo praktikoje ne kartą yra pažymėjęs, jog Įstatymo 11 straipsnio 7 dalyje įtvirtinti teisinės pagalbos neteikimo pagrindai, kurie yra atskiri (savarankiški) ir atsisakymas teikti pagalbą galimas esant bent vienam iš šių pagrindų (žr., pvz., LVAT 2010 m. rugsėjo 23 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A858-1157/2010). Vienas iš apribojimų yra nustatytas Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo 11 straipsnio 7 dalies 11 punkte – antrinė teisinė pagalba neteikiama, jeigu pareiškėjui buvo suteikta antrinė teisinė pagalba kitoje byloje, tačiau jis iki nurodyto termino neapmokėjo nustatytų antrinės teisinės pagalbos išlaidų arba jų dalies. Ši teisės norma aiškiai apibrėžia antrinės teisinės pagalbos teikimo apribojimo pagrindą, kuris gali būti taikomas esant dviem sąlygoms: pirma, pareiškėjui buvo suteikta antrinė teisinė pagalba kitoje byloje ir, antra, iki nurodyto termino jis neapmokėjo nustatytų antrinės teisinės pagalbos išlaidų arba jų dalies. Šio pagrindo

taikymas nėra siejamas tik su Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo 19 straipsnio nuostatomis, todėl išplėstinė teisėjų kolegija konstatuoja, kad Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo 11 straipsnio 7 dalies 11 punktą gali būti taikomas nepriklausomai nuo to, kokių pagrindų remiantis asmeniui kitoje byloje buvo nustatytos apmokėti antrinės teisinės pagalbos išlaidos arba jų dalis, kurių asmuo neapmokėjo (žr. pvz. LVAT 2016 m. vasario 29 d. nutartį administracinėje byloje administracinė byloje Nr. A-2478-442/2016).

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Komisija daro išvadą, jog Tarnyba priimdama ginčijamą Sprendimą pagrįstai rėmėsi Įstatymo bei Aprašo nuostatomis, išsamiai bei argumentuotai vertino pareiškėjos situaciją bei su ja susijusias faktines aplinkybes bei priėmė motyvuotą ir išsamų sprendimą, todėl tenkinti pareiškėjos skundo jame nurodomais argumentais Komisija pagrindo. Taip pat nėra pagrindo tenkinti išvestinį skundo reikalavimą įpareigoti Tarnybą iš naujo išnagrinėti pareiškėjos prašymą suteikti pareiškėjai antrinę teisinę pagalbą civilinėje byloje, todėl pareiškėjos skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos X. X. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Ingrida Sabaliauskienė

Komisijos nariai

Edvardas Jucius

Inga Morkvėnienė